

นโยบาย 3 ส เพื่อการแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือน และเพิ่มความรู้ทางการเงินแก่ประชาชนไทย

บทสรุปผู้บริหาร

สืบเนื่องจากผลกระทบของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (COVID - 19) ซึ่งได้ขยายปัญหาหนี้ครัวเรือนของประเทศอย่างต่อเนื่องสูงถึง 14,581,137 ล้านบาท หรือร้อยละ 90.1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ เติบโตขึ้นถึงร้อยละ 3.9 และมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผลกระทบดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อกลุ่มเปราะบางทางเศรษฐกิจที่มีความเหลื่อมล้ำทางรายได้สูงอย่างกลุ่มเกษตรกร ซึ่งเป็นอาชีพส่วนใหญ่ของครัวเรือนประเทศไทย โดยหนี้ครัวเรือนราว 2.1 ล้านล้านบาท

ในการนี้ นโยบาย 3ส มีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือน ลดความเสี่ยงและความเปราะบางด้านฐานะทางการเงินแก่เกษตรกร ซึ่งจะช่วยเพิ่มเสถียรภาพทางระบบนิเวศการเงิน และระบบเศรษฐกิจไทยในระยะยาว ประกอบด้วย

“สอน” ลดปัญหาเกษตรกรขาดความรู้ทางการเงิน อันเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือน ผ่านการพัฒนาหลักสูตรที่มีความเข้าใจง่าย มีเนื้อหาที่เหมาะสม และจำเป็นต่อกลุ่มเกษตรกรแต่ละพื้นที่ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ทางการเงินของกลุ่มเกษตรกร รวมถึงการเพิ่มแรงจูงใจเชิงบวกในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

“เสริม” ขยายโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อให้กลุ่มเกษตรกรหลุดพ้นจากกับดักหนี้ โดยนโยบาย Digital Factoring เพื่อลดความล่าช้าในการเข้าถึงเงินทุน การขยายพื้นที่การผลิต รวมทั้งเพิ่มแรงจูงใจแก่สถาบันการเงินในการสร้างผลิตภัณฑ์เงินกู้เงินแก่เกษตรกร อันเป็นทางเลือกในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่มากขึ้น

“สร้าง” ฐานข้อมูลกลางแก่สถาบันการเงิน เพื่อช่วยให้การพิจารณาเงินกู้แก่เกษตรกรทำได้ง่ายขึ้นโดยใช้ข้อมูล Alternative Data ด้วยหลักการ KYC (Know Your Customer) การคำนวณรายได้หลัก (Regular Income) และทางออกฉุกเฉินทางการเงิน (Loss Mitigation) ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรเข้าถึงเงินกู้ ส่งผลให้ระบบนิเวศทางการเงินและอัตราการชำระหนี้ดีขึ้น

บทนำ

จากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) พบว่า ในไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2564 ประเทศไทยมีปริมาณหนี้ครัวเรือน 14,581,137 ล้านบาท หรือร้อยละ 90.1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ เติบโตขึ้นร้อยละ 3.9 โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องซึ่งผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID - 19) ส่งผลให้ตัวเลขปัญหาดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ ในระยะยาว สัดส่วนหนี้ครัวเรือนของประเทศไทย ยังมีแนวโน้มชะลอลงเป็นร้อยละ 86.5 ถึง 88.5 ต่อ GDP

อนึ่ง ปรากฏกลุ่มประชากรที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ข้างต้นมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร เนื่องจากกลุ่มเกษตรกรมีหนี้ครัวเรือนเฉลี่ยรวมถึง 2,105,206 ล้านบาท โดยหากเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เกษตรกรนับเป็นกลุ่มที่มีความเปราะบางทางเศรษฐกิจ และความเหลื่อมล้ำทางรายได้สูงสุด โดยมีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอาชีพอื่น และเกษตรกรเป็นอาชีพส่วนใหญ่ของครัวเรือนในประเทศไทย ทั้งนี้ รายได้สุทธิโดยเฉลี่ยคือ 16,000 บาทต่อเดือน ซึ่งร้อยละ 60 ของเกษตรกรมีรายได้สุทธิต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มอาชีพ

จากการลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์แม่อุณจิต หัวหน้าเกษตรกรจากชุมชนสวยสอ จังหวัดนครศรีธรรมราช ร่วมกับ Ricult บริษัทสตาร์ทอัพ ที่มีจุดประสงค์แก้ปัญหาหนี้แก่เกษตรกร พบว่า ปัญหาหนี้ของเกษตรกรมาจาก 2 มิติ ประกอบด้วย มิติที่ 1 คือ การขาดความรู้ทางการเงิน และมักไม่ทราบวิธีแก้ปัญหาจากวงจรหนี้ มิติที่ 2 คือ การขาดวินัยการชำระหนี้ พฤติกรรมการบริหารจัดการทางการเงินของเกษตรกรที่ไม่สัมพันธ์ต่อรายได้

เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ทางทีม 3 ส จึงเสนอนโยบายที่มีประสิทธิภาพ “3 ส: สอน เสริม สร้าง” ในรูปแบบพีระมิดที่นโยบายแต่ละด้านมีความสัมพันธ์และส่งเสริมกัน โดยเป็นฐานต่อเนื่องส่งผลถึงยอดพีระมิดที่เป็นเป้าหมายของนโยบาย

“สอน” การแก้ปัญหาคาดความรู้ทางการเงิน ผ่านการค้นหาความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกรแต่ละพื้นที่ และจัดทำหลักสูตรที่สร้างแรงจูงใจทางบวก และเพิ่มภูมิคุ้มกันทางการเงิน ทำให้เกษตรกรมีความรู้ทางการเงินที่เพียงพอ และมีความรับผิดชอบทางการเงินต่อสังคม

“เสริม” นำเทคโนโลยี Digital Factoring มาช่วยเพิ่มช่องทางการเข้าถึงเงินทุนแก่เกษตรกร และ “สร้าง” ระบบ Credit Scoring Model เพื่อวัดความรู้ทางการเงิน และจัดอันดับเกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างแรงจูงใจและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางการเงินที่ดียิ่งขึ้น

“สอน” แก้ปัญหาคาดความรู้ทางการเงิน

ปัญหาหลักของเกษตรกรคือ การขาดความรู้ทางการเงิน และความตระหนักด้านการทำบัญชีครัวเรือน ส่งผลให้ไม่ทราบถึงกระแสเงินสด ส่งผลให้เกษตรกรไม่ทราบถึงรายได้ และต้นทุนกำไรที่แท้จริง จึงไม่สามารถบริหารจัดการต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ และการลงทุนด้านการผลิตที่เหมาะสม

ทางธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) จึงควรเพิ่มเติมนโยบาย “สอน” หลักสูตรความรู้ทางการเงินที่ตอบโจทย์ความต้องการของเกษตรกรในสิ่งที่เกษตรกรควรรู้ในแต่ละพื้นที่ เพื่อเพิ่มความรู้ทางการเงิน อันเป็นรากฐานสำคัญในการแก้ปัญหาหนี้

หลักสูตรความรู้ทางการเงินดังกล่าวจะพัฒนาจากหลักสูตรของ ธปท. ที่ตบโจทย์กลุ่มนักศึกษาในระดับวิทยาลัย ร่วมกับหน่วยงานของรัฐอื่น เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) โดยประยุกต์แก่เกษตรกรตามความต้องการที่เฉพาะเจาะจง โดยการหาข้อมูลเชิงลึก ประกอบด้วย การสำรวจความคิดเห็น (Survey) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) เพื่อทราบถึงปัญหาแต่ละชุมชนว่า พบเจอปัญหาใดมากที่สุดก่อนพัฒนาเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจง (Personalized) ให้มากที่สุด ผ่านการเก็บข้อมูลโดย KOL: Key Opinion Leaders และการสร้างแพลตฟอร์มที่จะช่วยให้เข้าถึงเกษตรกรได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของเนื้อหาหลักสูตรสามารถปรับเปลี่ยนเนื้อหาย่อยเพื่อให้เหมาะสมกับชุมชนแต่ละพื้นที่ และลดต้นทุนการผลิตเนื้อหาใหม่ โดยคำนึงถึง 2 ด้านสำคัญ คือ Simplicity การนำเสนอเนื้อหาที่เข้าใจง่ายผ่านเทคนิค Rule of thumbs การนำสิ่งที่ทำเป็นปกติอยู่แล้วทำต่อไปเป็นวิธีการ (How to) ซึ่งไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงเหตุผล อันอาจทำให้เกิดภาวะข้อมูลท่วมท้น (Information overload) ทำให้เกษตรกรไม่ให้ความสนใจและออกจากหลักสูตร

ส่วนสุดท้ายคือ การเพิ่มแรงจูงใจเชิงบวกแก่เกษตรกร เพื่อให้เกิดความตระหนัก และให้ความสำคัญต่อหลักสูตรส่งเสริมความรู้ทางการเงิน ผ่านผู้มีอิทธิพลทางความคิดในชุมชน (KOL: Key Opinion Leaders) ที่สามารถโน้มน้าวเกษตรกรในชุมชนให้ความร่วมมือ เช่น เกษตรกรตัวอย่าง (Farmer Testimonials) ผ่านการยกย่องเกษตรกรตัวอย่างที่สามารถแก้หนี้ได้ด้วยนโยบาย 3 ส หรือมีประสบการณ์การแก้ปัญหาหนี้สำเร็จ ซึ่งจะช่วยให้พิสูจน์ว่าสามารถสร้างประโยชน์แก่เกษตรกรและทำได้จริง

ทั้งนี้ ผู้มีอิทธิพลทางความคิดเหล่านี้เป็นวิธีส่งเสริมแก่ผู้คนเข้าถึงหลักสูตรของ ธปท. โดยอ้างอิงจากงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย (Pennsylvania) ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ใช้วิธีเฉพาะเจาะจง (Personalized) แก่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งสามารถเพิ่มอัตราการเรียนต่อเนื่อง (Turnout Rate) สูงถึงร้อยละ 10 ของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมนโยบายและเพิ่มสัดส่วนเกษตรกรเช่นกัน

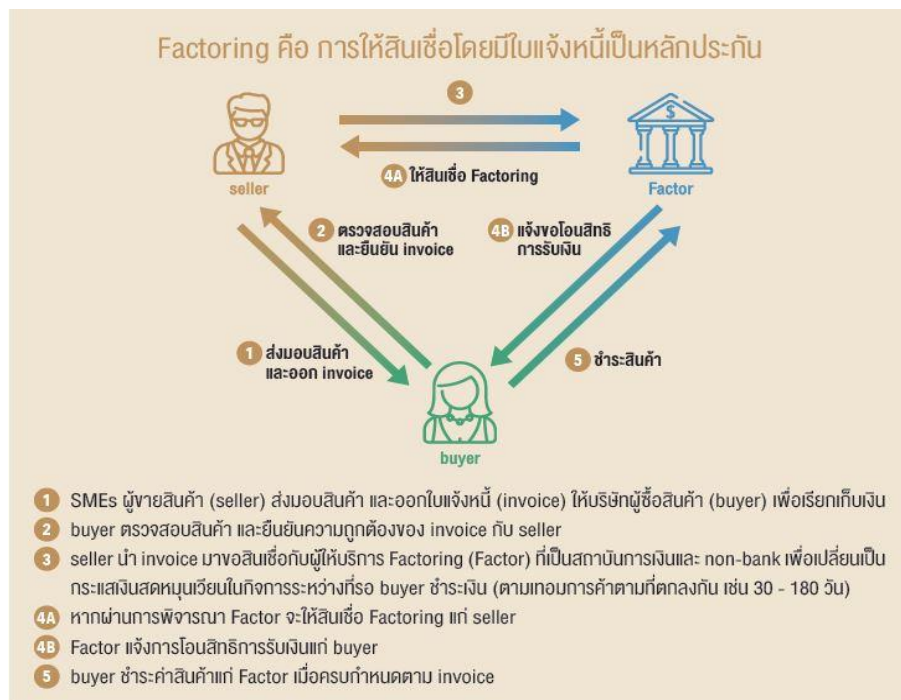
ทั้งนี้ ธปท. สามารถร่วมมือกับองค์กรภาครัฐอื่น เช่น ข้าราชการท้องถิ่น เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกเข้าถึงชุมชนเกษตรกรในแต่ละพื้นที่ ก่อนนำไปสู่การสัมภาษณ์เชิงลึก และสร้างผู้มีอิทธิพลทางความคิดในชุมชน KOL: Key Opinion Leaders รวมทั้งองค์กรพันธมิตรภาควิชาการ เช่น คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยในการพัฒนาหลักสูตร เป็นต้น

KPIs: เพิ่มทักษะและความรู้ทางการเงินแก่เกษตรกรตามเกณฑ์ของ OECD ร้อยละ 70 ภายในระยะเวลา 2 ปี

“เสริม” ขยายโอกาสการเข้าถึงทางการเงิน

ปัญหาสำคัญของเกษตรกรคือ ไม่สามารถเข้าถึงเงินทุนเพื่อหมุนเวียน หรือขยายการทำเกษตรกรรม เพราะมักใช้เงินทุนผิดวัตถุประสงค์ เช่น นำเงินไปหมุนเวียนใช้จ่ายในครัวเรือน ระหว่างช่วงรอเก็บเกี่ยวผลผลิต อันนำไปสู่ “กับดักหนี้” ที่ไม่มีที่สิ้นสุด ส่งผลให้เงินทุนไม่เพียงพอต่อการซื้อปัจจัยการเกษตรเพื่อขยายการผลิตได้

จึงสามารถนำนโยบาย Digital Factoring ของ ธปท. ประยุกต์แก่กลุ่มเกษตรกร และร้านค้าผู้จำหน่ายปัจจัยการเกษตร เช่น ปุ๋ย เครื่องมือการเกษตร เป็นต้น นับเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์อย่างมาก

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

อ้างอิง จากเว็บไซต์ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)

ขั้นตอนการดำเนินการ ตามนโยบาย Digital Factoring ประยุกต์ใช้กับเกษตรกร

1. Seller (ร้านค้าผู้จำหน่ายปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย เครื่องมือการเกษตร) ลงทะเบียน จำหน่ายสินค้าตามปกติ และส่งมอบสินค้าแก่เกษตรกร โดยออกใบแจ้งหนี้ดิจิทัล (Digital Invoice) ผ่านระบบของ ธปท. โดยไม่เรียกเก็บเงินแก่เกษตรกร (Buyer)
2. Buyer (เกษตรกร) ตรวจสอบการรับผลิตภัณฑ์ และยืนยันผ่านระบบของ ธปท.
3. Seller (ร้านค้าผู้จำหน่ายปัจจัยการผลิต) ยื่นขอสินเชื่อกับสถาบันการเงิน หรือธนาคารพาณิชย์ที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อขออนุมัติกระแสเงินสดหมุนเวียน ระหว่างรอ Buyer ชำระเงินตามปฏิทินการเพาะปลูก (หลังช่วงเก็บเกี่ยว)
4. (A) สถาบันการเงิน หรือธนาคารพาณิชย์ พิจารณาอนุมัติ Factoring แก่ Seller

- (B) แจ้งการรับโอนหนี้จาก Seller (ร้านค้าจำหน่ายปัจจัยการผลิต) แก่เกษตรกร มาสถาบันการเงิน หรือธนาคารพาณิชย์
5. เมื่อถึงกำหนดระยะหลังฤดูการเก็บเกี่ยว เกษตรกรชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยอัตราต่ำแก่สถาบันการเงิน หรือธนาคารพาณิชย์

การประยุกต์ใช้ Digital Factoring จะลดความล่าช้าในกระบวนการ รวมทั้งปัญหาการฉ้อโกงปลอมแปลงเอกสาร (Fraud) ผ่านการสร้างมาตรฐานใบแจ้งหนี้ดิจิทัล (digital invoice) จากการยืนยันตัวตน (Know Your Customer: KYC) ซึ่งนำไปสู่การทุจริต รวมทั้งการยื่นขอสินเชื่อซ้ำซ้อน (Double Financing) จากการที่ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) เป็นเจ้าภาพ (Clearing House) แก่สถาบันการเงิน และธนาคารพาณิชย์

ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ในฐานะผู้กำกับนโยบายสามารถสนับสนุนสถาบันการเงินหรือธนาคารพาณิชย์ โดยการสร้างระบบฐานข้อมูลกลาง (CWS) และอนุญาตให้แพลตฟอร์มของสถาบันการเงินสามารถเชื่อมต่อโดยไร้รอยต่อ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์แก่เกษตรกรกลุ่มเป้าหมายทราบ ผ่านผู้มีอิทธิพลทางความคิดในชุมชน (KOL: Key Opinion Leaders) ภายใต้อัฒิทัศน์ และหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งการจูงใจเชิงบวกจากผู้จำหน่ายสินค้าเกษตรที่สามารถจำหน่ายได้อย่างรวดเร็วขึ้นผ่านการมอบส่วนลดสินค้าแก่เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้านค้าจำหน่ายปัจจัยการผลิตสามารถรับทราบยอดจำนวนตามความต้องการสินค้าที่แท้จริง เกษตรกรได้รับสภาพคล่องที่สูงขึ้นในการผลิต

KPI: เกษตรกรจำนวน 1 ล้านครัวเรือน สามารถเข้าถึงบริการ Digital Factoring ภายในระยะเวลา 2 ปี

“สร้าง” ระบบนิเวศทางการเงินและการชำระหนี้

เนื่องจากเกษตรกรถูกจัดเป็นกลุ่มเสี่ยงในการผิณฑ์ชำระหนี้สูง จากความไม่แน่นอนของรายได้ และขาดการบริหารจัดการรายได้ที่ดี ทำให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้จากแหล่งสินเชื่อเงินที่มีจำนวนน้อย ทำให้เกษตรกรไม่มีทางเลือกมากนักในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการประกอบกิจกรรม รวมทั้งไม่ได้รับดอกเบี้ยในอัตราที่เหมาะสม อันเป็นการซ้ำเติมปัญหาหนี้ของเกษตรกร

เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องผลักดันให้มีแหล่งเงินทุนมากขึ้นเพื่อสร้างทางเลือกแก่เกษตรกรต่อการชำระดอกเบี้ยในอัตราที่เหมาะสม จึงควรพัฒนาระบบ Credit Scoring Model สำหรับเกษตรกรเพื่อให้สถาบันทางการเงินทราบความเสี่ยงของเกษตรกรในแต่ละราย และสามารถคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่สอดคล้องกับความเสี่ยง ตลอดจนบริหารจัดการความเสี่ยงของพอร์ตสินเชื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นโยบาย Credit Scoring Model ของธนาคารแห่งประเทศไทย(ธปท.)จะช่วยพัฒนาและต่อยอดด้านสินเชื่อภาคเกษตรกรรม ตามแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพแก่ระบบที่อยู่เดิม ด้านแรกคือ การเพิ่มตัวแปรข้อมูลใหม่เพื่อสะท้อนถึงพฤติกรรมการชำระเงินของลูกหนี้ ซึ่งการทำ Digital Factoring จะสามารถนำข้อมูลความเคลื่อนไหวทางการเงิน (Transaction) เพื่อ

วิเคราะห์ถึงรูปแบบการบริหารจัดการและวางแผนการใช้ทุน เช่น วางแผนการซื้อปุ๋ยตามช่วงเวลาที่เหมาะสม แนวโน้มการใช้จ่ายตามฤดูกาลเพาะปลูก โดยเชื่อมโยงกับสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

นอกเหนือจากนโยบาย Digital Factoring สามารถนำข้อมูล Alternative Data เป็นตัวแปรเพิ่มเติม ประกอบด้วยประเภทแรกคือ หลักการ KYC (Know Your Customer) เช่น การซื้อแหล่งเมล็ดพันธุ์ รวมทั้งทางเลือกด้านอุปกรณ์การเกษตร และ ความรู้ทางการเงิน ประกอบไปด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Attitude) และพฤติกรรม (Behavior) ประเภทที่สองคือ รายได้หลัก (Regular Income) ผลผลิตต่อรอบ เก็บเกี่ยวได้ปีละกี่ครั้ง แต่แต่ละครั้งได้รายได้เท่าใด รวมถึงตัวเลือกในการขายผลผลิต เป็นต้น และประเภทที่สามคือ ทางออกฉุกเฉินทางการเงิน (Loss Mitigation) การหารายได้เสริม หรือวิธีการแก้ปัญหาหนี้ เช่น รายได้จากอาชีพเสริมของเกษตรกร การช่วยเหลือทางครอบครัว รวมถึงสินทรัพย์และความมั่นคง รวมถึงรายได้ทางอื่นที่ไม่ได้มาจากผลผลิตทางการเกษตรอย่างเดียว

ด้านที่สองคือ การเพิ่มคุณภาพตัวแปรหรือนำเข้าข้อมูลใหม่ เพื่อสะท้อนความเสี่ยงจากการเพาะปลูกที่แท้จริง ในส่วนนี้สามารถนำข้อมูลจาก Digital Factoring ทำให้ได้รับข้อมูลการบริหารจัดการทุนที่น่าเชื่อถือ ร่วมกับข้อมูลประกอบ เช่น ใบแจ้งหนี้ (Invoice) เพื่อสะท้อนพฤติกรรมการใช้จ่ายสินค้าและบริการ การชำระบิลค่าสาธารณูปโภคต่าง ๆ ทั้งหมดนี้จะช่วยให้เงินทุนถูกนำไปใช้ในทางที่ถูกต้องและทำให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นเราจึงนำเทคโนโลยีนำมาใช้ภายใต้ความร่วมมือกับบริษัทสตาร์ทอัพ เช่น Ricult ที่นำดาวเทียมมาใช้วิเคราะห์ผลผลิตอย่างแม่นยำมากยิ่งขึ้น หรือ FarmAI ช่วยวิเคราะห์และวางแผนเกษตรกรรม

เพื่อเป็นการจูงใจให้เกษตรกรเข้ามาใช้บริการ CSM โดยมอบ Incentive นอกเหนือจากระดับบุคคล นโยบายดังกล่าวสามารถมอบ Incentive ระดับชุมชน เช่น การเชิญเกียรติแก่ชุมชนที่เข้าร่วมโครงการมากที่สุด ซึ่งจะพัฒนาชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งและสนับสนุนต่อกัน หากชุมชนใดมีเกษตรกรเกินร้อยละ 50 ของผู้เข้าร่วมโครงการจะได้รับมอบสวัสดิการจากภาครัฐ และองค์กรพันธมิตร

KPI: เกษตรกรมีการใช้แหล่งเงินทุนในระบบเพิ่มขึ้นร้อยละ 10

Impact

(1) เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในการใช้บริการทางการเงินและบริการทางการเงินดิจิทัล รวมทั้งสามารถใช้บริการทางการเงินได้อย่างเหมาะสมและเท่าทัน ความเสี่ยงที่มาจากบริการทางการเงินดิจิทัล

(2) ปัญหาหนี้ครัวเรือนลดลง และความเปราะบางของ ฐานะทางการเงินของครัวเรือนได้รับการดูแล และไม่เป็ความเสี่ยงของระบบเศรษฐกิจสังคมไทยในระยะยาว

แหล่งอ้างอิง

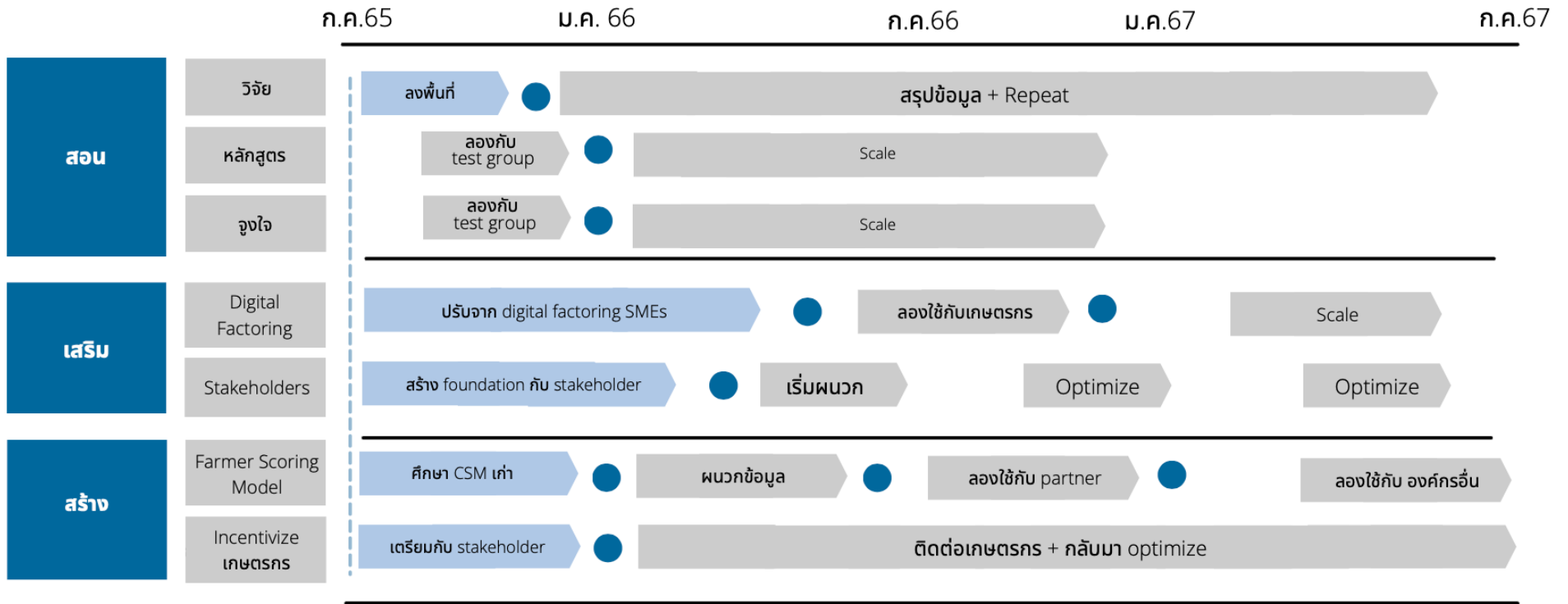
https://www.gsma.com/mobilefordevelopment/wp-content/uploads/2020/02/Digital_credit_scoring_for_farmers_Opportunities_for_agritech_companies_in_Myanmar.pdf

http://exchange.growasia.org/system/files/GA_Digital%20Scoring%20Guide_Double.pdf

(3)ระบบเศรษฐกิจไทยได้รับประโยชน์จากข้อมูลราย ธุรกิจและข้อมูลเศรษฐกิจการเงิน ผ่านการพัฒนา นวัตกรรมทางการเงินและการชำระเงิน รวมทั้งประชาชน และธุรกิจได้รับประโยชน์จากการใช้ข้อมูลรายธุรกิจ ของตนเอง

(4)บริการทางการเงินและบริการชำระเงินดิจิทัลสามารถ ยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและศักยภาพ การดำเนิน ธุรกิจของภาคธุรกิจ โดยเฉพาะ SMEs

2 Year Implementation Timeline

Legend: การเริ่มต้นกระบวนการ การดำเนินการกระบวนการ การประเมินผลกระบวนการ

		แผนยุทธศาสตร์ ธปท. (พ.ศ. 2563-2565)			
		ความท้าทาย			
		1. ระบบการเงินเข้าสู่โลกการเงินดิจิทัลอย่างรวดเร็ว	6. การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความยั่งยืน (sustainability) ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาลจะเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้		
		ทิศทางยุทธศาสตร์			
		1.1 ส่งเสริมให้ระบบการเงินเข้าสู่โลกการเงินดิจิทัลได้ อย่างรวดเร็วและมีการแข่งขันที่เหมาะสมจากผู้เล่นที่หลากหลาย	1.4 เร่งสร้างระบบนิเวศข้อมูล (data ecosystem) ให้เกิด การใช้ประโยชน์จากข้อมูลธุรกรรมของหน่วยงาน ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อประโยชน์ของเจ้าของข้อมูล ระบบการเงิน และระบบเศรษฐกิจ	6.3 เร่งแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือน และลดความเปราะบาง ของฐานะทางการเงินของครัวเรือนในเชิงรุกร่วมกับ หน่วยงานต่าง ๆ	6.4 ส่งเสริมการให้บริการทางการเงินอย่างเป็นธรรม พร้อมกับสร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้บริการทางการเงินและบริการทางการเงินดิจิทัล ตลอดจน ส่งเสริม การออมและปลูกฝังวินัยทางการเงิน
ทิศทางยุทธศาสตร์เพิ่มเติม	สร้าง	-	-	-	-
	เสริม	การนำ CSM มาใช้ในการพิจารณาสินเชื่อภาคการเกษตร	การทำ Application Integration รวบรวมข้อมูลแต่ละ Application เข้าไว้ที่เดียวเป็น One Stop Service	นำเทคโนโลยีของ บริษัทต่างๆ เข้ามาเป็นข้อมูลในการพัฒนา Credit Scoring	ยกระดับธรรมาภิบาลของโครงสร้างพื้นฐานระบบการชำระเงินให้เปิดกว้างต่อการใช้ประโยชน์และพัฒนานวัตกรรม โดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย
	สอน	-	-	-	ส่งเสริมความรู้ทางการเงินเชิงรุก รวมทั้งช่องทางการเข้าถึงบริการทางการเงิน และความเชื่อมั่นต่อสถาบันการเงิน

		เป้าหมายความสำเร็จ			
		บริการทางการเงินและบริการ ชำระเงินดิจิทัลสามารถ ยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชนและศักยภาพ การ ดำเนินธุรกิจของภาคธุรกิจ โดยเฉพาะ SMEs	ระบบเศรษฐกิจไทยได้รับประโยชน์จาก ข้อมูลราย ธุรกิจและข้อมูลเศรษฐกิจ การเงิน ผ่านการพัฒนา นวัตกรรมทางการ เงินและการชำระเงิน รวมทั้งประชาชน และ ธุรกิจได้รับประโยชน์จากการใช้ข้อมูลราย ธุรกรรม ของตนเอง	ปัญหาหนี้ครัวเรือนลดลง และ ความเปราะบางของ ฐานะทาง การเงินของครัวเรือนได้รับการ ดูแล และไม่ เป็นความเสี่ยงของ ระบบเศรษฐกิจสังคมไทยใน ระยะยาว	ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้บริการทาง การเงินและบริการทางการเงินดิจิทัล รวมทั้งสามารถ ใช้บริการทางการเงินได้อย่างเหมาะสมและเท่าทัน ความเสี่ยงที่มาจากบริการทางการเงินดิจิทัล
เป้าหมายความสำเร็จ เพิ่มเติม	สร้าง	-	-	เพิ่มผู้ให้บริการทางการเงินแก่ เกษตรกรรายใหม่ ในระบบ	-
	เสริม	-	-	-	-
	สอน	-	-	-	ลดความเหลื่อมล้ำของคนไทยในพื้นที่ส่วนกลาง และภูมิภาคในระดับความรู้และทักษะทางการเงิน